

[Nørlund.]

kan være Tale om at lave af nyt, og i den Arbejdsgruppe inden for Kommissionen, jeg nævnte, har man kun stillet de 4 Spørgsmaal, jeg omtalte i min Indledning.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sagde, at det havde en god Virkning, at de unge selv maa bidrage betragteligt til Idrættens Udvikling, men Stillingen i Dag er jo den, at der kræves en stor Indsats fra Ungdommens Side, og selv med de Kontingenter, der betales i Dag, er Klubberne ikke i Stand til at faa et tilfredsstillende Idrætsliv i Gang. Saadan ligger Landet.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at vi vilde tage Initiativet fra Ungdommen. Det kan jeg aldeles ikke se. Det, jeg har talt meget stærkt for, er netop, at man træffer saadanne Forholdsregler, at man faar Ungdommen til at udfolde Initiativ.

Det er blevet sagt, at jeg har rettet Angreb paa Idrættens Ledere, idet jeg skulde have antydnet, at de ikke er kvalificerede til at lede Idrætten. Saadan har jeg ikke stillet det op. Det, jeg har sagt, er, at Lederne af Idrætsorganisationerne ikke bør være ældre Folk alene. Jeg har understreget Betydningen af, at de Idrætsfolk, som selv er med i det praktiske Arbejde og ved, hvor Skoen trykker, tager Del i Ledelsen af Organisationerne og ogsaa kommer til at arbejde med i en Kommission af den Art, vi her har stillet Forslag om. Saadan forholder det sig med dette Punkt.

Over for den højtærede Indenrigsministers Svar paa mine Udtalelser herom vil jeg sige, at vi vilde ønske, at Ministeren ikke blot vilde tale med de tre Herrer, som sidder i Ungdomskommissionens Ledelse, men at Ministeren ogsaa vilde sørge for at faa et Indtryk af, hvad selve de udøvende Idrætsmænd mener om Spørgsmaalet — ikke blot Organisationslederne, men ogsaa de, som virkelig ved, hvor Skoen trykker. Vi ønsker, at Ministeren vil spørge dem, om de mener, der er Grund til at foretage en virkelig afgørende Omlægning her.

Vi har naturligvis ikke noget imod, at der bliver nedsat et Udvalg til Behandling af Sagen, men jeg maa beklage, at dette Spørgsmaal først er blevet bragt til Debat paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen, at denne Udvalgsbehandling ikke kan blive til noget særligt. Men hvis der ikke øjeblikkelig sker noget i Sagen, vil vi i høj Grad lægge Vægt paa de Tilsagn, som den højtærede Indenrigsminister gav. Vi vil lægge Vægt paa, at den højtærede Minister vil beskæftige sig med hele Spørgsmaalet og

vil skaffe sig Klarhed over, om Ungdomskommissionen er i Stand til at tage alle disse Spørgsmaal op, som virkelig trykker dansk Idræt i Dag. Og hvis den højtærede Minister ikke mener, at 4de Underkommissions 4de Arbejdsgruppe er i Stand til dette, haaber vi, at Ministeren vil overveje Nedsættelsen af en Kommission, der virkelig kan tage Spørgsmaalene op til Behandling. Vi henstiller til Ministeren, at disse Overvejelser bliver foretaget hurtigt, og som nævnt foretaget saaledes, at Ministeren ogsaa der bliver klar over den Indstilling, som findes blandt de udøvende Sportsfolk selv. Hvis der ikke sker noget nyt i denne Sag, forbeholder vi os Ret til i den nye Samling at fremsætte Forslaget igen for at faa Sagen drevet videre frem.

Indenrigsministeren (Kjær): Det ærede Medlem Hr. Nørlund var øjensynlig ikke rigtig glad ved, at jeg har antydnet, at han og hans Parti ønskede Statsindgreb i Idrætten. Det kan jeg egentlig saa godt forstaa. Naar jeg har gjort det, har det sin Baggrund for det første i den Ord-førelse, det ærede Medlem holdt, og for det andet i visse maaske uklare Ord i Forslaget. Det hedder deri, at man opfordrer Regeringen til at nedsætte en Kommission „til Planlæggelse af en samfundsmæssig Indsats for Udvikling og Højnelse af Ungdommens fysiske Uddannelse“, og længere nede hedder det, at man skal drøfte „Idrætslivets organisatoriske Opbygning under Hensyn til eventuelt forøget Statstilskud“. Hvis dette ikke skal betyde Indgreb i den nuværende Ordning og Ændring i den paa en saadan Maade, at Staten faar forøget Indflydelse, vil jeg egentlig gerne spørge, hvad disse Bemærkninger i det hele taget skal betyde.

Det er nu foreslaaet at nedsætte et Udvalg om Sagen; det kan jeg naturligvis ikke have noget imod og vil heller ikke modsætte mig, men saa maa det først og fremmest blive dette Udvalg, der kommer til at behandle Problemet.

Victor Gram: Af de principielle Ting, der har været fremme, er den vigtigste det, at man undersøger, i hvilket Omfang det er ønskeligt, at der fra Statens Side gribes ind med Tilskud til den idrætsudøvende Ungdom. Det er for mig det væsentligste. Som jeg har sagt tidligere, tror jeg, at det Spørgsmaal ligger godt i Ungdomskommissionen; i hvert Fald vil jeg mene, at der maa tages en Forhandling med Ungdomskommissionens Ledelse. Det kan passende gøres